

Risale-i Nur'u arkadaşlarım düzenli olarak okuyor; benim ise mizacıma ağır geliyor bu. Bu kitapları okumalıyız; ama bunu bir vazife gibi devamlı okumak yerine, canımız istediğinde, ne kadar istersek o kadar okumak daha doğru olmaz mı?

Çok okumak elbette güzel ve faydalıdır, lakin okuduğumuzu anlamak ve onun üstünde müzakere ve mütalaa etmek daha güzel ve daha faydalıdır. İnsanı değiştiren çok okumak değil, okuduğunu anlamak ve hazmetmektir. Değişim akıl midesinde manaların hazmedilmesi ile başlar. Yoksa Risale-i Nurları vird ve zikir makamında okumak, mütalaa ve müzakereden uzak bir yaklaşımla meşgul olmak istifadeyi azaltır.

Üstad hazretleri bu hususa şu şekilde işaret ediyor:

"Hem iman yalnız ilim ile değil; imanda çok letâfin hisseleri var. Nasıl ki, bir yemek mideye girse, o yemek muhtelif âsâba, muhtelif bir surette inkısam edip tevzi olunuyor. İlimle gelen mesâil-i imaniye dahi, akıl midesine girdikten sonra, derecâta göre ruh, kalb, sır, nefis, ve hâkezâ, letâif kendine göre birer hisse alır, masseder. Eğer onların hissesi olmazsa noksandır."(1)

Okumak noktasında, az da olsa devamlı okumayı hedef seçmeliyiz. Çok okuyup devamsız olmak yerine, gücümüzün nispetinde okuyup devamlı okumamız daha makbuldür. Ya hep ya hiç gibi keskin bir hat çizmemeliyiz.

Diğer bir husus, insan nefsinin ve canının rüzgarına kendini bırakırsa, istikameti koruması zora düşer. Yani canım isterse böyle yaparım, istemez ise şöyle yaparım demek, biraz nefis ve hevaya teslim olmayı anımsatıyor. Bu yüzden dikkatli olmak gerekir. Nasıl namaz ve oruç gibi ibadetleri, nefis istemese de belli bir kaide ve disiplin dahilinde kılmak gerekiyor ise, aynı şekilde imanımızın vesikası hükmünde olan Risale-i Nurları okumak hususunda da belli bir fedakarlık ve gayreti göstermek iktiza eder. Canımızın istediğinin peşinde değil, hakkın peşinde olmalıyız.

İbadet, vazife, ödev, sorumluluk gibi işler belli disiplinler dahilinde yapılmadıkça, başarı elde etme oranı çok düşük olur. Bir iş yerinde çalışan birisi, canını istediği zaman mesaiye gitmeyi gaye edinirse, sonunun ne olacağı izahtan varestedir. İstemese de verilen saatte gitmek durumundadır.

Risalelerin imanımıza verdiği kuvvet cihetiyle ne derece önemli olduğuna inandığımız nisbette kendimizi mecbur hissederiz. Ama bir roman kitabı gibi yaklaşırsak söylenecek bir şey olmaz.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Dördüncü Mebhas](#)